

UDKAST TIL LOVFORSLAG

Dato: 28. oktober 2009
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 09/03967
Sagsbeh.: MMI

UDKAST

Forslag til
Lov om ændring af udlændingeloven
(Ændring af reglerne om indvandringsprøven, advokatbistand til uledsagede mindreårige
asylansøgere, ændring af ydelsessystemet for asylansøgere m.v.)

§ 1

I lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 2, ophæves.
2. § 1, nr. 5, ophæves.

§ 2

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 785 af 10. august 2009, foretages følgende ændringer:

1. I § 4 a indsættes som *stk. 2*:

"Der kan udstedes visum til en udlænding, der skal indrejse i Danmark for at aflægge prøve i dansk og danske samfundsforhold, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., når Udlændingesservice har besluttet, at udlændingen skal aflægge prøven. Visummet begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark."

2. I § 9, *stk. 2*, indsættes som 2. og 3. *pkt.*:

"Opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, skal endvidere, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, om udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøven, opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister, prøvens indhold og gennemførelse m.v."

3. I § 9, stk. 18, indsættes efter 3. pkt.:

"Udlændingesservice beslutter, at udlændinge, der i forbindelse med behandlingen af en sag om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, er indrejst med henblik på at aflægge den prøve, der er nævnt i stk. 2, 2. pkt., kan opholde sig her i landet, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt der kan gives opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1."

4. I § 9 f indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

"Stk. 4. Opholdstilladelse efter stk. 1 skal betinges af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter regler om prøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, om udpegning af prøveafholdere, betingelser for at deltage i prøven, opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister, prøvens indhold og gennemførelse m.v."

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

5. § 21 a affattes således:

"§ 21 a. Udlændingesservice træffer afgørelse om, at der i en periode på 2 år fra afgørelsen herom ikke kan meddeles opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, med henblik på au pair-ophold hos en værtsperson, når

- 1) en au pair-person hos værtsfamilien har udført pligter i mere end det timemæssige maksimum for den meddelte tilladelse eller udfører andet end huslige opgaver for værtsfamilien,
- 2) det lommepengebeløb, som en au pair-person har modtaget fra værtsfamilien, er mindre end det af udlændingemyndighederne fastsatte minimumslommepengebeløb, eller
- 3) der ikke i værtsfamiliens bolig er blevet stillet et separat værelse til rådighed for en au pair-person."

6. Efter § 40 c indsættes:

"§ 40 d. I forbindelse med, at en udlænding skal aflægge den prøve, der er nævnt i § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 9 f, stk. 4, 1. pkt., kan prøveafholder uden udlændingens samtykke fra Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integrations personregister over udlændinge indhente oplysninger om udlændingens

- 1) navn,
- 2) køn,
- 3) fødselsdato,
- 4) nationalitet,
- 5) pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og
- 6) foto."

7. § 42 b, stk. 5, 2. pkt. ophæves.

8. § 42 b, stk. 10, 3. pkt. ophæves.

9. I § 42 f, stk. 8, ændres "udbudt af disse" til: "udbudt af disse, herunder en ungdomsudannelse".

10. I § 56 a, stk. 7, ændres "denne" til: "barnet".

11. I § 56 a indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

"Stk. 8. Udlændingesservice beskikker en advokat for et barn, der er omfattet af stk. 1 og har fået afslag på opholdstilladelse efter § 7, medmindre barnet selv har antaget en advokat eller ganske særlige grunde taler derimod. Hvis barnet har fået udpeget en personlig repræsentant, jf. stk. 1, skal denne gøres bekendt med afgørelser om at beskikke en advokat for barnet. § 55, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan fastsætte nærmere regler for Udlændingesservices beskikkelse af advokater efter 1. pkt."

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

12. I § 58 ændres "§ 56 a, stk. 7" til: "§ 56 a, stk. 7-8".

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. maj 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Tidspunktet for ikrafttræden af udlændingelovens § 4 a, stk. 2, § 9, stk. 2, 2. og 3. pkt., § 9, stk. 18, 4. pkt., § 9 f, stk. 4, og § 40 d som affattet ved denne lovs § 2, nr. 1-4 og 6, fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. *Lovforslagets baggrund og indhold*
2. *Ændring af indvandringsprøven*
 - 2.1. *De gældende bestemmelser som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007*
 - 2.2. *Regeringens forslag*
 - 2.2.1. *Tidspunktet for aflæggelse af indvandringsprøven rykkes*
 - 2.2.2. *Afskaffelse af prøvemulighed i udlandet og ny visumtype*
 - 2.2.3. *Ophold efter indrejse*
 - 2.2.4. *Præcisering af dispensationsadgang*
 - 2.2.5. *Indvandringsprøvens indhold og aflæggelse i praksis*
 - 2.2.6. *Sprogniveau i vidensprøven*
 - 2.2.7. *Ændring i gebyrdækningen*
 - 2.2.8. *Prøveafholders indhentning af oplysninger til brug for identificering af prøvetager*
3. *Ekspertudvalget vedrørende forholdene for asylansøgere i andre lande*
4. *Advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere efter asylsagens afslutning*
 - 4.1. *Gældende ret*
 - 4.2. *Advokatbistand til uledsagede mindreårige*
5. *Klar hjemmel til asylansøgers mulighed for at deltage i ungdomsuddannelser*
 - 5.1. *Gældende ret*
 - 5.2. *Asylansøgers mulighed for at deltage i ungdomsuddannelser*
6. *Forenkling af ydelsessystemet*
 - 6.1. *Gældende ret*
 - 6.2. *Forenkling af ydelsessystemet*
7. *Ændring af reglen om karenperiode ved misbrug af au pair-ordningen*
8. *Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige*
9. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
10. *Miljømæssige konsekvenser*
11. *Administrative konsekvenser for borgerne*
12. *Forholdet til EU-retten*
13. *Hørte myndigheder m.v.*
14. *Vurdering af konsekvenser af lovforslaget*

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Ved lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv social politik (Lovforslag nr. L 93 af 29. november 2006 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.)) blev en prøve i dansk og viden om Danmark og det danske samfund (herefter indvandringsprøve) indført som betingelse for opholdstilladelse som ægtefællesammenført og som betingelse for at få forlænget en opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. Loven gennemførte regeringens aftale af 20. juni 2006 med Dansk Folkeparti om fremtidig indvandring, som blev indgået i tilknytning til Velfærdsaftalen. Det følger af lovens § 3, stk. 2, at integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af bestemmelserne om indvandringsprøven.

I forbindelse med lovforslagets behandling blev der nedsat en tværministeriel arbejdsgruppe, der skulle udarbejde en foranalyse af indvandringsprøven. Foranalysen skulle bl.a. indeholde mulige modeller for et prøvesystem, en analyse af antallet af udlændinge, der vil skulle aflægge prøven, og hvor de forventes at aflægge prøven, de økonomiske omkostninger samt en undersøgelse af, om det vil være muligt at etablere et system, hvorefter indvandringsprøven først aflægges efter, at det er undersøgt, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt.

I foranalysen blev det beskrevet, hvordan indvandringsprøven kunne implementeres efter nederlandsk forbillede, men tilpasset danske forhold. Desuden tog foranalysen højde for de erfaringer, man havde gjort sig i forbindelse med implementeringen af den nederlandske prøve. Foranalysen blev udarbejdet i et samarbejde mellem Integrationsministeriet, Udlændingesservice, Udenrigsministeriet og Finansministeriet.

På baggrund af foranalysen blev det anbefalet, at prøven ligesom i den nederlandske model afholdes ved hjælp af et computerbaseret testsystem, og at der laves en undervisningsfilm, som kommer til at indgå i forberedelsespakken til indvandringsprøven. Både det computerbaserede testsystem og undervisningsfilmen er allerede ved at blive udviklet og testet. Det blev dog også anbefalet delvist at afvige fra den nederlandske model, blandt andet på grund af forskellen i antallet af prøvetagere de to lande imellem.

Selv om det blev anbefalet, at prøveafholdelsen ligesom i den nederlandske model kommer til at foregå ved hjælp af et computerbaseret system, blev det også anbefalet, at selve vurderingen af prøven skulle foretages af censorer beskikket af Udlændingesservice. Det skyldes, at antallet af prøver vil være væsentligt mindre i Danmark end i Nederlandene, og på den baggrund var det ikke hensigtsmæssigt at investere i en uforholdsmæssigt dyr talegenkendelsesløsning.

En talegenkendelsesløsning vil også virke begrænsende for mulighederne for at tilrettelægge sprogprøven, så den ligger i forlængelse af almindelig dansk praksis for sprogprøver. Blandt andet vil det ikke være muligt at stille åbne spørgsmål om for eksempel ansøgerens egne forhold, og nogle forholdsvis simple øvelser, såsom genfortælling af en historie, vil være umulige at gennemføre med et talegenkendelsessystem.

På baggrund af foranalysen har regeringen og Dansk Folkeparti indgået aftale den 6. februar 2008 om at gennemføre en række ændringer i lovgrundlaget vedrørende indvandringsprøven. Aftalen indgår som en del af finanslovsaftalen for 2008. Af aftalen fremgår det bl.a., at ansøgere om ægtefællesammenføring først skal aflægge indvandringsprøven, når ansøgningen er blevet forhåndsgodkendt. Desuden afskaffes muligheden for at aflægge prøven i udlandet.

Lovforslaget gennemfører finanslovsaftalen af 6. marts 2008. Der henvises til afsnit 2.

Med en forhåndsgodkendelsesordning vil ansøgere, som ikke opfylder de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring, ikke skulle tage prøven. Desuden vil ingen unødigt tilmelde sig prøven, hvis de er undtaget fra kravet om en bestået indvandringsprøve.

Det indgik også i finanslovsaftalen, at indvandringsprøven skulle implementeres, så den kun afholdes i Danmark. Dermed kan etableringsomkostningerne og de gebyrfinansierede driftsomkostninger nedbringes.

På baggrund af antallet af udstedte tilladelser i 2008 vil de fem største nationalitetsgrupper af ægtefællesammenførte, der vil være omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, være statsborgere fra Thailand, Filippinerne, Tyrkiet, USA og Kina.

I december 2007 nedsatte regeringen et ekspertudvalg, der fik til opgave at kortlægge andre landes asylregler og praksis og på baggrund heraf komme med anbefalinger til justering af forholdene for asylansøgere og afviste asylansøgere i Danmark. Endvidere skulle udvalget undersøge mulighederne for at oprette modtagecentre i flygtningenes nærområder.

Udvalget blev nedsat som et embedsmandsudvalg med repræsentanter for Integrationsministeriet (herunder Udlændingetjenesten), Udenrigsministeriet, Justitsministeriet og Flygtninge-nævnets sekretariat.

Udvalget afgav i juni 2009 sin rapport – Rapport fra ekspertudvalget vedrørende forholdene for asylansøgere i andre lande – der indeholder udvalgets overvejelser og anbefalinger på området.

Regeringen kan i det væsentligste tilslutte sig udvalgets anbefalinger, og lovforslaget indeholder forslag til ændringer af udlændingeloven i det omfang, det er nødvendigt for at gennemføre anbefalingerne.

Der henvises til afsnit 3-6.

Endelig indeholder lovforslaget forslag om en justering af reglen om karenperiode til værtsfamilier, der misbruger au pair ordningen. Der henvises til afsnit 7.

2. Ændring af indvandringsprøven

2.1. De gældende bestemmelser som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007

Ifølge bestemmelserne i udlændingelovens § 9, stk. 2, 2.-4. pkt., jf. lov nr. 379 af 25. april 2007, skal opholdstilladelse (som ægtefællesammenført) efter § 9, stk. 1, nr. 1, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, betinges af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold (indvandringsprøven). Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om prøven, herunder regler om udpegning af prøveafholdere, om betingelser for deltagelse i prøven, om opkrævning af gebyr for deltagelse i prøven i Danmark samt om prøvens indhold og gennemførelse m.v. Udenrigsministeren fastsætter regler om opkrævning af gebyr for deltagelse i prøven i udlandet.

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 93 af 26. november 2006, afsnit 2.2.2. Prøvens indhold og aflæggelse i praksis, at indvandringsprøven som betingelse for ægtefællesammenføring skal bestås, inden udlændingen indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring, og at prøven som udgangspunkt skal aflægges i udlandet. Hvis udlændingen har lovligt ophold i Danmark, kan prøven aflægges her i landet.

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende flygtning, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, fordi den pågældende fortsat risikerer forfølgelse el.lign. Særlige grunde vil også kunne foreligge, hvis den herboendes personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor, f.eks. pga. alvorlig sygdom. Der ses altid bort fra betingelserne, hvis afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Der er også mulighed for at se bort fra det gældende sprogkrav i forhold til tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis der foreligger særlige grunde, f.eks. fysisk eller psykisk handicap, tortur eller voldsoplevelser eller stærkt traume eller sygdom.

Det samme vil gælde med hensyn til kravet om indvandringsprøven i forhold til udlændinge, der søger om opholdstilladelse som ægtefællesammenført. Der dispenseres i disse tilfælde således fra kravet om at aflægge og bestå prøven.

Ifølge § 9 f, stk. 4, jf. lov nr. 379 af 25. april 2007, skal opholdstilladelse som religiøs forkynner efter § 9 f, stk. 1, betinges af, at ansøgeren inden 6 måneder efter meddelelsen af opholdstilladelsen har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold (indvandringsprøven). Hvis udlændingen ikke har bestået indvandringsprøven inden 6 måneder, vil opholdstilladelsen ikke kunne forlænges.

Som nævnt i afsnit 1 følger det af § 3, stk. 2, i lov nr. 379 af 25. april 2007, at integrationsministeren fastsætter tidspunktet for indvandringsprøvens ikrafttræden. Indvandringsprøven er endnu ikke sat i kraft.

2.2. Regeringens forslag

Regeringen og Dansk Folkeparti har som nævnt den 6. februar 2008 aftalt, at ansøgere om ægtefællesammenføring først skal aflægge indvandringsprøven, når ansøgningen er for-håndsgodkendt, samt at mulighed for at aflægge prøven i udlandet afskaffes.

2.2.1. Tidspunktet for aflæggelse af indvandringsprøven rykkes

Det foreslås, at tidspunktet for at aflægge indvandringsprøven i sager om ægtefællesammenføring rykkes. Prøven skal således ikke aflægges inden ansøgningens indgivelse, men først når Udlændingesservice har vurderet, at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring (bortset fra kravet om økonomisk sikkerhedsstillelse) er opfyldt.

Udlændinge, der i forvejen opholder sig lovligt i Danmark, f.eks. i kraft af et besøgsvisum, og som har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil dog kunne vælge at aflægge prøven, før Udlændingesservice har vurderet, at de øvrige betingelser er opfyldt. Det vil for disse udlændinge være deres eget valg, om de vil aflægge prøven, inden Udlændingesservice har vurderet, om udlændingen er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, og hvorvidt de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, eller om de vil vente med evt. at aflægge prøven til Udlændingesservices afgørelse foreligger. Hvis udlændingen vælger at aflægge prøven, og Udlændingesservice efterfølgende meddeler afslag på ægtefællesammenføring med henvisning til, at en anden betingelse ikke er opfyldt, eller Udlændingesservice vurderer, at udlændingen ikke er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, vil udlændingen ikke få det betalte gebyr for prøveaflæggelsen tilbage.

Hvis udlændingen ikke har bestået prøven, inden Udlændingesservice har vurderet, at de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt, og at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, skal udlændingen bestå prøven inden for en bestemt frist. Der vil med hjemmel i den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 3. pkt., blive fastsat nærmere regler om frist for at aflægge og bestå prøven. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2.

Når udlændingen har bestået indvandringsprøven, og kravet om sikkerhedsstillelse, jf. udlændingelovens § 9, stk. 4, er opfyldt, skal udlændingen og den herboende ægtefælle på tro og love erklære, at betingelserne for ægtefællesammenføring fortsat er opfyldt.

2.2.2. Afskaffelse af prøvemulighed i udlandet og ny visumtype

Det foreslås, at muligheden for at aflægge indvandringsprøven i udlandet afskaffes. Prøven vil således kun kunne aflægges i Danmark.

Baggrunden for forslaget er, at foranalysen om indvandringsprøven har vist, at etablering af prøvemulighed på danske repræsentationer i udlandet vil blive meget omkostningskrævende i forhold til antallet af potentielle prøveaflæggere. Endvidere kan etableringsomkostningerne og de gebyrfinansierede driftsomkostninger nedbringes.

Afskaffelsen af muligheden for at aflægge indvandringsprøven i udlandet betyder, at både udlændinge, der er visumpligtige, og udlændinge, der er fritaget for visum, skal have mulighed for at indrejse og opholde sig i Danmark for at aflægge prøven.

Det må lægges til grund, at udlændinge, der ønsker at indrejse i Danmark for at tage indvandringsprøven – idet de opfylder betingelserne for at få lov til aflægge prøven – ønsker at blive i Danmark. Udlændingen rejser således til Danmark med det formål at tage længerevarende ophold.

Efter Schengenreglerne udstedes et Schengenvisum alene med henblik på kortvarigt ophold. Til en person, som har til hensigt at tage fast eller længerevarende ophold i Schengenområdet, kan der i medfør af Schengenkonventionens artikel 18 på baggrund af nationale regler udstedes et nationalt begrænset visum med henblik på længerevarende ophold.

Ifølge udlændingelovens § 4 a kan der i særlige tilfælde meddeles et nationalt begrænset visum, herunder også visum med henblik på længerevarende ophold.

Når indvandringsprøven sættes i kraft, vil der imidlertid være tale om, at der skal gives visum til en gruppe udlændinge, som må antages at ville tage varigt ophold i Danmark og ikke kun i særlige tilfælde. Der er derfor behov for en særlig hjemmel i udlændingeloven til udstedelse af et nationalt begrænset visum med henblik på aflæggelse af indvandringsprøven til udlændinge, der indrejser i Danmark og har til hensigt at tage længerevarende ophold. At visummet er meddelt til udlændinge, der indrejser med henblik på længerevarende ophold, betyder ikke, at visummet nødvendigvis skal være af længere varighed, men derimod at udlændingens formål med indrejsen på sigt er at tage længerevarende ophold.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny type nationalt begrænset visum beregnet til de udlændinge, der skal indrejse i Danmark for at aflægge indvandringsprøven og få færdigbehandlet deres ansøgning om ægtefællesammenføring.

Der vil være tale om et visum baseret på Schengenkonventionens artikel 18. Hovedparten af de øvrige Schengenlande har allerede gennemført bestemmelsen og udsteder nationale visa med henblik på længerevarende ophold med forskellige formål af national karakter.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

2.2.3. Ophold efter indrejse

Det foreslås, at de udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring fra udlandet, skal have ret til at opholde sig her i landet, mens deres ansøgning om ægtefællesammenføring færdigbehandles.

Det er således hensigten, at ordningen for udlændinge, der søger om ægtefællesammenføring fra udlandet, tilrettelægges således, at udlændingen meddeles et nationalt begrænset

visum til Danmark af kortere varighed (normalt 4 uger), hvorefter Udlændingesservice, når udlændingen er indrejst, oplyser udlændingen om udlændingens frist for at aflægge og bestå indvandringsprøven og samtidig tillader, at udlændingen opholder sig her i landet under færdigbehandlingen af ægtefællesammenføringssagen. Det sikres således, at fristen for at aflægge prøven løber fra udlændingens indrejse i Danmark og ikke fra datoen for visummets gyldighed, hvor udlændingen kan befinde sig uden for Danmark. Se nærmere bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3.

Ved at fastsætte en kort gyldighedsperiode for visummet sikres det, at udlændingene retter henvendelse til Udlændingesservice straks efter indreisen i Danmark for at sikre sig bevis for processuelt ophold.

Hvis Udlændingesservice ved udløbet af fristen for at bestå indvandringsprøven ikke har modtaget underretning fra de af Udlændingesservice udpegede censorer om, at udlændingen har bestået prøven, vil Udlændingesservice normalt meddele afslag på ægtefællesammenføring og i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist, jf. udlændingelovens § 33, hvorefter udlændingen skal udrejse.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 3.

2.2.4. Præcisering af dispensationsadgang

Formålet med indvandringsprøven er at styrke den enkelte udlændings mulighed for en vellykket og hurtig integration i det danske samfund.

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis et afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, eller udlændingen lider af et fysisk eller psykisk handicap m.v.

Regeringen finder, at kravet om en bestået indvandringsprøve ikke bør stilles, hvis det ud fra udlændingens kvalifikationer er åbenbart, at udlændingen allerede har et grundlæggende kendskab til det danske sprog og kendskab til det danske samfund. Det kan f.eks. være tilfældet, hvor udlændingen i en årrække har opholdt sig i Danmark i kraft af et andet opholdsgrundlag og taget en videregående uddannelse i Danmark.

Der vil således kunne dispenseres fra kravet om indvandringsprøven, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 3 år og har sådanne danskkundskaber, som er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. bekendtgørelse om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse nr. 1376 af 18. december 2008, bilag 1 og 2, og således har bevis for danskkundskaber, der overstiger niveauet i indvandringsprøven.

2.2.5. Indvandringsprøvens indhold og aflæggelse i praksis

Indvandringsprøven skal – som efter de gældende regler – indeholde en prøve i viden om Danmark og det danske samfund (herefter vidensprøve) samt en prøve i dansk (herefter sprogpøve).

Den praktiske aflæggelse af indvandringsprøven vil ske hos en privat prøveafholder. Udlændingsservice træffer afgørelse om, hvorvidt indvandringsprøven er bestået, og vil ansætte et censorkorps til at bistå med disse afgørelser.

Det forudsættes som hidtil, at udlændingen selv tager ansvaret for at opnå de nødvendige færdigheder og dermed selv beslutter, hvordan han eller hun vil forberede sig. En uddannelsespakke, som bl.a. vil indeholde en film om Danmark, er under udarbejdelse. Undervisningsfilmen er færdigproduceret og forventes versioneret til 18 sprog i løbet af september 2009.

De nærmere regler om indvandringsprøven vil blive fastsat i en bekendtgørelse.

Det foreslås, at den gældende bemyndigelse for integrationsministeren til at fastsætte nærmere regler om indvandringsprøven udvides til også at omfatte spørgsmålet om, hvornår indvandringsprøven anses for bestået, frist for at aflægge og bestå prøven og regler om klagefrister. Det er således hensigten at fastsætte regler om, hvor stor en del af både sprogpøven og vidensprøven, der skal besvares korrekt, for at prøven anses for bestået, samt frister for, hvornår udlændingen skal have henholdsvis aflagt og bestået indvandringsprøven, og hvornår en klage over en afgørelse om, at indvandringsprøven ikke er bestået, senest skal indgives, således at en hurtig sagsbehandling kan sikres. Det er endvidere hensigten at fastsætte en frist for, hvornår udlændingen kan anmode Udlændingsservice om en omprøve, hvis udlændingen kan påvise, at udlændingen blev forstyrret under aflæggelse af indvandringsprøven.

Det bemærkes, at Udlændingsservices afgørelser kan påklages til Integrationsministeriet, medmindre andet er bestemt, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2. Udlændingsservices afgørelser om, hvorvidt udlændingen opfylder betingelsen om en bestået indvandringsprøve, jf. de foreslåede bestemmelser i §§ 9, stk. 2, pkt. 2-3, og 9 f, stk. 4, kan således efter udlændingelovens almindelige ordning påklages til Integrationsministeriet.

2.2.6. Sprogniveau i vidensprøven

Det fremgår af de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 93 af 26. november 2006, afsnit 2.2.2. Prøvens indhold og aflæggelse i praksis, at rammen for vidensprøven og sprogpøven skal være niveau A1 minus i den fælles europæiske ramme for moderne sprog. Niveaue A1 minus svarer cirka til modul 1 på Danskuddannelse 1 og 2. Det fremgår endvidere, at vidensprøven indebærer, at udlændingen skal have opnået et kendskab til danske normer, værdier og grundlæggende rettigheder, herunder de danske demokratiske principper, det enkelte menneskes frihed og personlige integritet, tros- og ytringsfrihed, kønnenes ligestilling og kvinders rettigheder, samt til mere praktiske og konkrete forhold, herunder forbud mod vold, omskæring og ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, opdragelse og forældreansvar over for børn, uddannelse, sundhed, arbejde skat m.v.

Der er udviklet en ny sprogprøve med udgangspunkt i niveau A1 minus. Det har i forbindelse med udviklingen af vidensprøven imidlertid vist sig nødvendigt at forudsætte et højere sprogligt niveau for selve vidensspørgsmålene, idet nogle af emnerne i vidensprøven omfatter mere komplicerede emner såsom ligestilling og demokrati.

2.2.7. Ændring i gebyrdækningen

Driften af og administrationen i tilknytning til indvandringsprøven gebyrfinansieres.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslag nr. L 93 af 29. november 2006, at gebyret skal gå til at dække personale- og øvrige løbende driftsudgifter, administration og vedligeholdelse af de nødvendige faciliteter i Udlændingesservice og i udlandet.

Gebyret for prøven vil blive fastsat ud fra et skøn over de samlede udgifter til afholdelse af prøven, hvilket omfatter udgifter til prøveafholder, betaling af censorer, andre udgifter til censorer, betalingsadministration, it-licenser og udgifter til it-support. I opgørelsen af omkostningerne indgår desuden afledte sagsbehandlingsudgifter, herunder Udlændingesservices omkostninger i forbindelse med prøven og Integrationsministeriets klagesagsbehandling.

Gebyret vil blive fastsat ud fra et treårigt skøn over udgifter og antal tilmeldte.

Gebyret for at tage indvandringsprøven fastsættes i prøvebekendtgørelsen.

2.2.8. Prøveafholders indhentning af oplysninger til brug for identificering af prøvetager

Det skal sikres, at den person, der aflægger indvandringsprøven, er den udlænding, der har ansøgt om ægtefællesammenføring eller forlængelse af en opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v.

Det skal endvidere sikres, at den aflagte prøve bliver henført til den rette udlænding i prøveadministrationssystemet.

Det foreslås derfor, at prøveafholder i forbindelse med, at en udlænding skal aflægge den prøve, der er nævnt i lovforslagets § 9, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og § 9 f, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4, uden udlændingens samtykke indhenter oplysninger fra Integrationsministeriets personregister over udlændinge om udlændingens navn, køn, fødselsdato (dag, måned og år), nationalitet, pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og foto.

Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) indeholder i § 5 en række regler om indsamling af oplysninger. Det fremgår af persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, bl.a., at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelsen af de for-

mål, hvortil oplysningerne indsamles, og til de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Persondatalovens § 6 angiver de omstændigheder, hvorunder behandling af oplysninger må finde sted. Det fremgår af persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6, at behandling af oplysninger må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt.

De oplysninger, der ifølge den foreslåede bestemmelse i § 40 d, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, kan indhentes, er såkaldt almindelige oplysninger, dvs. ikke følsomme oplysninger. Det vurderes, at oplysningerne kan indhentes til det angivne formål efter persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 6.

For at der ikke skal kunne rejses tvivl herom, foreslås det, at der indsættes en udtrykkelig hjemmel i udlændingeloven, hvorefter prøveafholder indhenter de nævnte oplysninger.

Udlændingesservice vil i forbindelse med, at udlændingen indgiver ansøgning om ægtefællesammenføring, informere udlændingen om prøveafholders adgang til ovennævnte oplysninger, jf. persondatalovens § 28 om meddelelse til den registrerede. Udlændingesservice vil i forbindelse med ikrafttræden af indvandringsprøven indføre information om prøveafholders adgang til ovennævnte oplysninger i ansøgningsskemaet om ægtefællesammenføring.

Videregivelsen vil ske ved, at den private prøveafholder foretager et opslag i Integrationsministeriets personregister over udlændinge. Opslaget vil blive foretaget imellem systemer på Integrationsministeriets interne netværk af autoriserede brugere. Oplysningerne vil ikke blive lagret hos prøveafholderen, og det vil blive sikret, at prøveafholderen kun har adgang til de relevante oplysninger. Det bemærkes, at Integrationsministeriets personregister over udlændinge ikke på nuværende tidspunkt indeholder fotos af de registrerede udlændinge, men at dette eventuelt senere vil indgå i systemet.

Prøveafholderen vil sammenligne oplysningerne med prøvetagerens medbragte rejselegitimation og dokumentation for, at udlændingen har en ægtefællesammenføringssag under behandling eller en sag om opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og § 9 f, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4, kan integrationsministeren bl.a. fastsætte nærmere regler om betingelser for at aflægge prøven. Det er hensigten, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at udlændingen skal medbringe identitetspapirer i form af pas eller anden rejselegitimation samt dokumentation for, at udlændingen har en ægtefællesammenføringssag under behandling eller en sag om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1.

3. Ekspertudvalget vedrørende forholdene for asylansøgere i andre lande

Det fremgår af regeringsgrundlaget "Mulighedernes samfund" fra november 2007, at regeringen vil nedsætte et ekspertudvalg, som skal kortlægge andre landes asylregler, herunder

vurdere forskelle i modtageforholdene for asylansøgere samt mulighederne for at oprette modtagecentre i flygtningenes nærrområder.

I december 2007 blev udvalget nedsat som et embedsmandsudvalg med repræsentanter fra Integrationsministeriet (herunder Udlændingesservice), Udenrigsministeriet, Justitsministeriet og Flygtningenævnets sekretariat.

Udvalget fik til opgave at kortlægge andre landes asylregler og praksis og på baggrund heraf komme med anbefalinger til justering af forholdene for asylansøgere og afviste asylansøgere i Danmark. Endvidere skulle udvalget undersøge mulighederne for at oprette modtagecentre i flygtningenes nærrområder.

I juni 2009 afgav udvalget sin rapport med anbefalinger vedrørende forholdene for asylansøgere. Rapporten er sendt til Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik (Folketingsåret 2008/2009, alm. del – bilag 178).

Det fremgår af rapporten, at udvalget har anbefalet, at der gives mulighed for advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere også efter asylsagens afslutning. Udvalget har endvidere anbefalet, at der sker en afklaring af retstilstanden med hensyn til afviste asylansøgere mulighed for at påbegynde ungdomsuddannelser og til at fortsætte uddannelsen efter, at de er blevet myndige. Afviste asylansøgere tilbydes allerede i dag i vidt omfang mulighed for at deltage i ungdomsuddannelser, og udvalget har anbefalet, at der skabes klar hjemmel til denne praksis.

Herudover har udvalget anbefalet, at det system af ydelser, som asylansøgere får, forenkles. De kontante ydelser, som asylansøgere med mindreårige børn får til børnenes underhold, bør være uafhængige af asylsagens status, og ved en asylansøgers overgang til udsendelsesfasen, bør der ikke ske en nedsættelse af den tillæggydelse, som asylansøgere kan optjene. Samtidig anbefales det, at afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udsendelse, fortsat skal omfattes af kostpengeordningen, hvor der ikke er mulighed for at optjene tillæggydelse.

Disse anbefalinger kræver lovændringer, der foreslås gennemført med dette lovforslag. Der henvises til afsnit 4-6.

Udvalget er også fremkommet med en række anbefalinger, der ikke kræver lovændringer. Udvalget har således anbefalet, at procedureerne for sager vedrørende uledsagede mindreårige undersøges nærmere for at vurdere, om der kan ske en styrkelse heraf. Herudover har udvalget anbefalet, at der for asylansøgere, der har fået afslag i første instans, kommer øget fokus på information og rådgivning om konsekvenserne af et eventuelt endeligt afslag i Flygtningenævnet og oplysning om muligheden for hjælp til tilbagevenden samt i øvrigt samtale om fremtidsudsigter ved en eventuel tilbagevenden.

Disse anbefalinger vil blive gennemført administrativt hurtigst muligt.

Videre har udvalget anbefalet, at praksis med indkvartering af alle nyankomne asylansøgere i et modtagecenter, hvor de er omfattet af den vederlagsfri bospisningsordning, fastholdes.

Udvalget har endelig anbefalet, at Danmark arbejder aktivt med i det videre arbejde i EU på området for oprettelse af modtagecentre i nærområderne og herunder bidrager til, at erfaringer fra den danske nærområdeindsats siden 2002 benyttes i eventuelle fælles løsninger på EU-niveau.

Udvalget har samtidig anført, at ideen om oprettelse af modtagecentre i nærområderne rummer en række praktiske, juridiske og økonomiske problemstillinger, herunder at hverken Danmark eller EU kan etablere eller finansiere en flygtningelejr eller et modtagecenter i et andet land uden dette lands samtykke.

Der har i de senere år i EU været et øget fokus på at afhjælpe flygtningeproblemer så tæt som muligt på flygtningenes hjemlande, hvilket er sket som led i EU's såkaldte samlede migrationsstrategi.

Dette forudsætter opbygning eller styrkelse af værtslandenes kapacitet til at håndtere asyl- og migrationsstrømme. Regeringen finder, at Danmark fortsat bør spille en aktiv rolle i dette arbejde i EU, herunder i forbindelse med eventuelle forslag om oprettelsen af modtagecentre i nærområderne. Det skal dog ske med skyldig hensyntagen til de udfordringer, som ekspertudvalget har peget på og under fuld overholdelse af det danske forbehold på området for retlige og indre anliggender. Endelig bør man i dette arbejde trække på de hidtidige erfaringer fra den danske nærområdeindsats.

4. Advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere efter asylsagens afslutning

4.1. Gældende ret

Ved uledsagede mindreårige asylansøgere forstås asylansøgere under 18 år, som ved indrejsen i Danmark er uden ledsagelse af forældre eller andre myndige personer, som kan anses for at være trådt i forældrenes sted.

I lighed med, hvad der gælder for andre asylansøgere, beskikkes der ikke en advokat for uledsagede mindreårige asylansøgere ved Udlændingenservices behandling af sagen i den såkaldte normalprocedure. Ved en sags behandling i Flygtningenævnet beskikkes der altid en advokat for asylansøgere, herunder også for uledsagede mindreårige asylansøgere. Den beskikkede advokats opgave ophører, når Flygtningenævnet har afgjort sagen.

Behandles sagen som en såkaldt åbenbart grundløs-sag – hvor Udlændingenservices afslag på asyl ikke indbringes for Flygtningenævnet – beskikkes der en advokat for uledsagede mindreårige asylansøgere, når sagen forelægges for Dansk Flygtningehjælp med henblik på, at Dansk Flygtningehjælp tager stilling til, om Dansk Flygtningehjælp er enig i, at sagen er åbenbart grundløs. Den beskikkede advokats opgave ophører, hvis Dansk Flygtningehjælp tiltræder, at ansøgningen må anses for åbenbart grundløs, og Udlændingenservice derefter afgør sagen som åbenbart grundløs.

4.2. Advokatbistand til uledsagede mindreårige

Udvalget har drøftet, om uledsagede mindreårige asylansøgere i videre omfang end andre asylansøgere bør have mulighed for advokatbistand betalt af det offentlige.

Udvalget finder, at det kunne overvejes at beskikke en advokat for uledsagede mindreårige også under Udlændingenservices behandling af sagen i normalprocedure. I sådanne overvejelser bør indgå, at den mindreårige i forvejen har en personlig repræsentant, og at et eventuelt afslag i Udlændingenservice automatisk påklages til Flygtningenævnet, hvor den mindreårige i lighed med andre asylansøgere vil få beskikket en advokat.

Udvalget har ligeledes drøftet, om uledsagede mindreårige bør have advokatbistand efter et eventuelt afslag i åbenbart grundløs-proceduren eller i Flygtningenævnet med henblik på bistand til behandling af en sag om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 2, om opholdstilladelse til uledsagede mindreårige, hvor der er grund til at antage, at den mindreårige vil blive stillet i en reel nødsituation ved en tilbagevenden til hjemlandet eller med henblik på hjælp til en ansøgning om humanitær opholdstilladelse eller opholdstilladelse af andre grunde.

Udvalget har endvidere drøftet muligheden for advokatbistand efter endeligt afslag i Flygtningenævnet i forbindelse med gennemførelsen af en eventuel forberedt hjemsendelse, herunder iværksættelsen af en eftersøgning af den uledsagede mindreåriges forældre.

Udvalget finder det mest relevant med advokatbistand til uledsagede mindreårige efter asylsagens afslutning, da det i den situation kan være vanskeligt for en mindreårig at overskue sin situation og sine muligheder.

Udvalget anbefaler på den baggrund, at der gives mulighed for advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere også efter asylsagens afslutning, men ser ikke behov for advokatbistand under Udlændingenservices behandling af asylsagen, da den mindreårige her får udpeget en personlig repræsentant til at bistå sig, og da der altid senere beskikkes en advokat for den mindreårige enten under Flygtningenævnets behandling af sagen eller under Dansk Flygtningehjælps vurdering af, om sagen kan betragtes som åbenbart grundløs.

Regeringen er enig i udvalgets anbefaling om, at der gives mulighed for advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere også efter asylsagens afslutning. Advokaten vil, som udvalget anfører, kunne yde bistand i forbindelse med spørgsmålet om opholdstilladelse på andet grundlag.

Endvidere vil advokaten, i tilfælde hvor der også meddeles afslag på opholdstilladelse på andet grundlag end asyl, kunne rådgive barnet i forbindelse med barnets hjemvenden. Den personlige repræsentant kan, når barnet skal forberede sig på livet efter en tilbagevenden til hjemlandet, støtte barnet på det personlige og følelsesmæssige plan, mens en advokat kan rådgive barnet om dets retlige stilling.

Det er meget vigtigt, at uledsagede mindreårige asylansøgere, som ikke opfylder betingelserne for opholdstilladelse i Danmark, får en så veltilrettelagt og god tilbagevenden til hjem-

landet som muligt. Derfor tilbydes denne gruppe børn en forberedt hjemsendelse. Det er regeringens mål, at så mange som muligt af de børn, der skal udrejse, tager imod dette tilbud. Tilbuddet omfatter et individuelt tilpasset modtagelses- og reintegrationsforløb i hjemlandet, og planlægningen heraf samt bistand på rejsen og i løbet af den første tid i hjemlandet tilrettelægges af en organisation, som Udlændingesservice har indgået aftale med. Kender barnet ikke sine forældres opholdssted, indgår eftersøgning af forældrene tillige som et element i den forberedte hjemsendelse.

Professionel rådgivning om barnets retlige situation og muligheder efter afslag på opholdstilladelse fra en part, som barnet opfatter som uafhængig, vil give barnet et bedre grundlag i forhold til at beslutte, om barnet ønsker at tage imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse. Tager barnet imod tilbuddet, vil advokaten også kunne yde bistand i forbindelse med samarbejdet med organisationen om tilrettelæggelse af forløbet i det omfang, der er behov herfor.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 11.

5. Klar hjemmel til asylansøgers mulighed for at deltage i ungdomsuddannelser

5.1. Gældende ret

Asylansøgere, herunder afviste asylansøgere, der har kvalifikationerne hertil, kan deltage i en ungdomsuddannelse.

En afvist asylansøger, der deltager i en ungdomsuddannelse, vil ofte nå myndighedsalderen i løbet af uddannelsen.

Når en afvist asylansøger bliver myndig, vil denne også selvstændigt skulle medvirke til sin udsendelse og vil som udgangspunkt blive omfattet af udlændingelovens regler om motivationsfremmende foranstaltninger, hvis denne ikke medvirker til sin udsendelse.

Det fremgår af bekendtgørelse om undervisning og aktivering m.v. af asylansøgere m.fl., at personer i udsendelsesfasen alene kan deltage i danskundervisning, såfremt det vil hjælpe asylansøgeren til at tilegne sig færdigheder, der afgørende vil hjælpe den pågældende til at starte selvstændig virksomhed eller opnå beskæftigelse i hjemlandet. Afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udrejsen, har ingen mulighed for danskundervisning.

5.2. Asylansøgers mulighed for at deltage i ungdomsuddannelser

I visse af de undersøgte lande er der mulighed for at fortsætte skolegangen efter endeligt afslag på asyl og efter, at asylansøgeren er blevet myndig.

I Danmark har afviste asylansøgere i dag i vidt omfang mulighed for at påbegynde ungdomsuddannelser og for at fortsætte disse også efter, at de er blevet myndige. Retstilstanden på området er imidlertid uklar, og udvalget anbefaler derfor, at der skabes klar hjemmel til denne praksis.

Udvalget finder det vigtigt, at det er muligt at færdiggøre en ungdomsuddannelse, uanset at asylansøgeren under uddannelsen bliver myndig. Udvalget har lagt vægt på, at færdiggørel-

se af en ungdomsuddannelse vil være en væsentlig kvalifikation for den pågældende både i de tilfælde, hvor vedkommende skal vende tilbage til sit hjemland og i de tilfælde, hvor den pågældende får asyl og skal bo i Danmark. Udvalget understreger, at der ikke i anbefalingen er taget stilling til den situation, hvor et skoleforløb må afbrydes, fordi den pågældende skal udrejse af Danmark.

Regeringen finder, at et styrket undervisningstilbud, der omfatter deltagelse i ungdomsuddannelser, er til gavn for unge asylansøgere. Både asylansøgere, der senere får asyl, og afviste asylansøgere, der skal tilbage til deres hjemland, får ved en ungdomsuddannelse mulighed for at vedligeholde og udbygge deres kvalifikationer.

Regeringen er således enig i udvalgets anbefaling, og det forslås således, at det præciseres, at asylansøgere, herunder afviste asylansøgere, får mulighed for at påbegynde og afslutte relevante ungdomsuddannelser.

Integrationsministeriet finder, at den danskundervisning, der tilbydes som en del af ungdomsuddannelserne, ikke er at ligestille med den i undervisningsbekendtgørelsen nævnte danskundervisning. Den undervisning, voksne asylansøgere tilbydes i dansk i medfør af undervisningsbekendtgørelsen, har i højere grad karakter af en tilegnelse af det danske sprog, mens f.eks. undervisning i dansk i gymnasiet har et bredere sigte.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 9.

Integrationsministeriet vil revidere bekendtgørelsen om undervisning og aktivering m.v. af asylansøgere m.fl. i overensstemmelse hermed (Integrationsministeriets bekendtgørelse nr. 622 af 30. juni 2003 med senere ændringer).

6. Forenkling af ydelsessystemet

6.1. Gældende ret

En asylansøger, der opholder sig i Danmark, får normalt udgifterne til sit underhold dækket af Udlændingetjenesten.

Det gælder dog bl.a. ikke, hvis han eller hun har indgået ægteskab eller registreret partnerskab med en person, der har opholdstilladelse her i landet. I så fald har ægtefællen/den registrerede partner pligt til at forsørge ansøgeren.

Udlændingetjenestens forsørgelse af asylansøgere og udlændinge med ulovligt ophold dækker over:

- kontante ydelser (eller kost, hvis asylansøgeren er omfattet af en vederlagsfri bospisningsordning)
- indkvartering på et asylcenter
- nødvendig sundhedsbehandling og eventuelle nødvendige sociale foranstaltninger
- undervisning af børn
- undervisning og aktivering af voksne asylansøgere
- transport til og fra samtaler med myndighederne, hospitaler m.v.

Alle asylansøgere over 18 år skal indgå en aftale – en kontrakt – med det asylcenter, som han eller hun er tilknyttet. I kontrakten er det angivet, hvilken undervisning og aktivering ansøgeren skal følge, og hvilke arbejdsopgaver den enkelte ansøger skal udføre på asylcentret. Hvis asylansøgeren ikke overholder sin kontrakt, nedsættes asylansøgerens tillægsydelse.

De kontante ydelser er inddelt på følgende måde:

- En grundydelse, som dækker udgifter til mad, hygiejneartikler m.v.
- En eventuel tillægsydelse til asylansøgere, som overholder kontrakten med asylcentret
- Et forsørgertillæg eller evt. et nedsat forsørgertillæg til asylansøgere med forsørgelsespligt over mindreårige børn

Familier, der er på kostpengeordningen, og som har børn under 18 år, får endvidere udleveret en børnepakke pr. barn hver 14. dag. Børnepakken indeholder bl.a. frugt, læskedrikke og lidt slik.

Indledende fase

Grundydelsen udgør 47,35 kr. pr. dag pr. voksen. Hvis asylansøgeren bor sammen med sin ægtefælle, registrerede partner eller samlever, udgør grundydelsen 37,49 kr. pr. dag pr. voksen.

Hvis ansøgningen er i den indledende fase, hvor det endnu ikke er afgjort, om asylansøgerens asylsag skal behandles i Danmark, er tillægsydelsen 7,90 kr. pr. dag. Tillægsydelsen er afhængig af, at den pågældende fortsat opfylder sin kontrakt med asylcentret.

Forsørgertillægget for 1. og 2. barn er i den indledende fase 55,25 kr. pr. barn pr. dag. Hvis asylansøgeren bor på et asylcenter med bespisningsordning, er forsørgertillægget 7,90 kr. pr. barn pr. dag. Der er nedsat forsørgertillæg for 3. og 4. barn på 39,46 kr. pr. dag pr. barn. Hvis asylansøgeren er omfattet af en vederlagsfri bespisningsordning, udbetales der ikke forsørgertillæg for 3. og 4. barn.

Hvis en asylansøger er omfattet af kostpengeordningen, kan han eller hun ikke få tillægsydelse, men alene grundydelse, et reduceret forsørgertillæg for 1. og 2. barn samt evt. nedsat forsørgertillæg for 3. og 4. barn. En asylansøger kan f.eks. blive omfattet af kostpengeordningen, hvis den pågældende udebliver fra en afhøring med Udlændingesservice eller politiet eller har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer på indkvarteringsstedet.

Er asylansøgeren omfattet af en vederlagsfri bespisningsordning og samtidig omfattet af kostpengeordningen, får han eller hun ingen forsørgertillæg.

Alle beløb er angivet i 2009-niveau.

Asylbehandlingsfasen

Hvis det er afgjort, at asylsagen skal behandles i Danmark, sættes tillægsydelsen op til 27,62 kr. pr. dag, og forsørgertillægget sættes op til 74,97 kr. pr. barn pr. dag. Der er nedsat

forsørgertillæg for 3. og 4. barn på 39,46 kr. pr. dag pr. barn. Tillægsydelsen er afhængig af, at den pågældende opfylder sin kontrakt med asylcentret. Hvis asylansøgeren er omfattet af en vederlagsfri bospisningsordning, er forsørgertillægget 27,62 kr. pr. barn pr. dag, og der udbetales ikke forsørgertillæg for 3. og 4. barn.

Hvis en asylansøger er omfattet af kostpengeordningen, kan ansøgeren ikke få tillægsydelse, men alene grundydelse, et reduceret forsørgertillæg for 1. og 2. barn samt evt. nedsat forsørgertillæg for 3. og 4. barn.

Er asylansøgeren omfattet af en vederlagsfri bospisningsordning og samtidig omfattet af kostpengeordningen, får den pågældende ingen forsørgertillæg.

Alle beløb er angivet i 2009-niveau.

Afviste asylansøgere

Får ansøgeren endeligt afslag på asyl og derfor skal rejse ud af Danmark, sættes tillægsydelsen ned til 7,90 kr. pr. dag. Tillægsydelsen er afhængig af, at den pågældende opfylder sin kontrakt med asylcentret.

Forsørgertillægget er i denne fase 55,25 kr. pr. barn pr. dag. Hvis asylansøgeren bor på et asylcenter med bospisningsordning, er forsørgertillægget kr. 7,90 kr. pr. barn pr. dag. Der er nedsat forsørgertillæg for 3. og 4. barn på 39,46 kr. pr. dag pr. barn. Hvis asylansøgeren er omfattet af en vederlagsfri bospisningsordning, udbetales der ikke forsørgertillæg for 3. og 4. barn.

Alle beløb er angivet i 2009-niveau.

Hvis en asylansøger ikke lever op til de forpligtelser, der følger af udlændingeloven, kan Udlændingesservice beslutte, at asylansøgeren skal omfattes af kostpengeordningen.

Ordnningen anvendes primært i de tilfælde, hvor en asylansøger har fået endeligt afslag på opholdstilladelse i Danmark og ikke medvirker til udrejsen.

Ordnningen indebærer, at asylansøgeren ikke længere kan få tillægsydelser, der udbetales ved f.eks. at deltage i undervisning og aktivering. Asylansøgere med børn vil desuden få reduceret forsørgertillægget. Det betyder, at ansøgeren kun får udbetalt kontante ydelser til dækning af udgifter til kost og andre fornødenheder, dvs. grundydelsen, et reduceret forsørgertillæg for 1. og 2. barn samt eventuelt nedsat forsørgertillæg for 3. og 4. barn.

Er asylansøgeren omfattet af en vederlagsfri bospisningsordning og samtidig omfattet af kostpengeordningen, modtager den pågældende ingen forsørgertillæg.

Kun i helt særlige tilfælde kan Udlændingesservice undlade at anvende kostpengeordningen over for en udlænding, der ikke medvirker til udrejsen. Det vil bl.a. være tilfældet, hvis asylansøgeren er en uledsaget mindreårig, eller hvis der er tale om personer med særlige former for livstruende sygdomme.

Udlændingesservice kan ophæve afgørelsen om kostpengeordningen, hvis en asylansøger samarbejder med politiet om udrejsen eller får udsat udrejsefristen eller genoptaget asylsagen. Ophæves ordningen, vil asylansøgeren igen få udbetalt tillægssydelse og almindeligt og evt. nedsat forsørgertillæg.

6.2. Forenkling af ydelsessystemet

I forhold til de undersøgte lande er det danske ydelsessystem meget kompliceret.

Udbetalingen af kontante ydelser til asylansøgere, som er under Udlændingesservices forsørgelse, tager udgangspunkt i et differentieret ydelsessystem, hvor størrelsen på de kontante ydelser bl.a. bestemmes af, hvilken fase af asylsagsbehandlingen den enkelte asylansøger befinder sig i.

Ydelserne består af en grundydelse til dækning af kost og andre fornødenheder. Grundydelsens størrelse er uafhængig af, hvilken fase asylsagen befinder sig i. Asylansøgere, som er omfattet af en vederlagsfri bespisningsordning, modtager dog ikke grundydelse. Asylansøgere, som har forsørgelsespligt over et eller flere mindreårige børn, får desuden forsørgertillæg for 1. og 2. barn og eventuelt et nedsat forsørgertillæg for 3. og 4. barn. Forsørgertillæggets størrelse afhænger af asylsagens status.

Registrerede asylansøgere, som har forsørgelsespligt over et eller flere mindreårige børn, får fuldt forsørgertillæg for 1. og 2. barn, mens asylansøgere i den indledende fase og afviste asylansøgere får et reduceret forsørgertillæg for 1. og 2. barn. Størrelsen på det nedsatte forsørgertillæg for 3. og 4. barn er ens for alle tre faser. Afviste asylansøgere, som er omfattet af motivationsfremmende foranstaltninger (kostpengeordningen), får yderligere reduceret forsørgertillægget for de to første børn, men ikke for 3. og 4. barn, idet dette tillæg i forvejen er nedsat.

Asylansøgere i den indledende fase og afviste asylansøgere, som er omfattet af en vederlagsfri bespisningsordning, får kun et mindre forsørgertillæg for 1. og 2. barn. Hvis afviste asylansøgere, som er omfattet af en vederlagsfri bespisningsordning, samtidig er omfattet af kostpengeordningen, får de ingen forsørgertillæg. Voksne asylansøgere har endvidere mulighed for at optjene tillægssydelse, hvis de overholder deres undervisnings- og aktiveringskontrakt. Størrelsen på tillægssydelsen afhænger af asylsagens status. Afviste asylansøgere, som er omfattet af kostpengeordningen, har ikke mulighed for at optjene tillægssydelse.

Udvalget har drøftet muligheden for at ændre det differentierede ydelsessystem. Med det nuværende differentierede ydelsessystem betyder overgangen fra registreringsfasen til udsendelsesfasen, at asylansøgerfamilier med børn mærker en relativt større nedgang i de kontante ydelser end asylansøgere uden børn. Endvidere reduceres forsørgertillægget yderligere for afviste asylansøgere, som bliver omfattet af kostpengeordningen.

Udvalget finder, at det differentierede ydelsessystem rummer risici for at påvirke børnefamilierne uforholdsmæssigt hårdt. Med det formål at sikre børnene i asylansøgerfamilierne bedre rammer under opholdet i Danmark anbefaler udvalget derfor, at ydelsessystemet forenkles, således at de kontante ydelser til børnenes underhold fremover bliver uafhængige af

asylsagens status. Endvidere anbefaler udvalget, at der ikke sker nedsættelse af størrelsen på tillægsydelsen ved overgangen fra registreringsfasen til udsendelsesfasen. Det anbefales samtidig, at afviste asylansøgere, der ikke medvirker til udsendelse, fortsat skal omfattes af kostpengeordningen og dermed fratages muligheden for at optjene tillægsydelse.

Idet tillægsydelsen efter det anbefalede vil blive højere for afviste asylansøgere, er det udvalgets forventning, at der kan skabes et større incitament blandt de afviste asylansøgere til at overholde de indgåede kontrakter om undervisning og aktivering, ligesom det motivationsfremmende element ved udsigten til at miste retten til at optjene tillægsydelse som følge af manglende medvirken til udsendelse kan styrkes.

For at imødegå en eventuel udnyttelse af ydelsessystemet af asylansøgere i den indledende fase, der kun opholder sig ganske kortvarigt i asylsystemet, inden de udrejser igen eller forsvinder, anbefaler udvalget, at den nuværende praksis med indkvartering af alle nyankomne asylansøgere i et modtagecenter, hvor de er omfattet af den vederlagsfri bespisningsordning, fastholdes.

Regeringen finder det hensigtsmæssigt at forenkle ydelsessystemet, således at systemet bliver mere gennemskueligt. Dette vil også betyde en forenkling af udlændingemyndighedernes administration af reglerne om tildeling af ydelser til asylansøgere.

Regeringen er enig i udvalgets anbefaling om at forenkle ydelsessystemet, således at de kontante ydelser til børnenes underhold fremover bliver uafhængige af, hvilken fase forældrenes asylsag befinder sig i. Forslaget vil være med til at sikre børnenes trivsel under opholdet i Danmark og vil dermed styrke familiens samlede situation, også ved en tilbagevenden til hjemlandet.

Regeringen er ligeledes enig i udvalgets anbefaling om, at tillægsydelsen ikke skal nedsættes, når en udlænding overgår fra at være asylansøger med en sag under behandling til at være i udsendelsesfasen. Regeringen finder, at afviste asylansøgere skal motiveres til at medvirke til deres udsendelse, og at der er større sandsynlighed for, at en afvist asylansøger medvirker til udsendelsen, hvis beløbet, som han eller hun mister ved ikke at medvirke, er større end det er i dag. Regeringen finder herudover, at det er til gavn for afviste asylansøgere, at de samtidig motiveres til at deltage i undervisning og aktivering, der kan forbedre deres situation, når de er tilbage i hjemlandet.

7. Ændring af reglen om karenperiode ved misbrug af au pair-ordningen

En opholdstilladelse som au pair er blandt andet betinget af, at au pair-personen ikke udfører pligter for værtsfamilien i mere end det timemæssige maksimum for den meddelte tilladelse og alene udfører huslige pligter for værtsfamilien, at værtsfamilien udbetaler au pair-personen et fastsat minimumsbeløb i lomme penge, og at au pair-personen har et separat værelse stillet til rådighed hos værtsfamilien.

Hvis en værtperson ikke overholder disse betingelser for au pair-personens opholdstilladelse, og opholdstilladelsen derfor inddrages eller nægtes forlænget, skal Udlændingetjenesten efter udlændingelovens § 21 a træffe afgørelse om, at der i en periode på 2 år fra afgørelsen

ikke kan meddeles opholdstilladelse til en udlænding med henblik på et au pair-ophold hos værtspersonen.

Værtspersoner, der meddeles en 2-årig karensperiode, bliver registreret af Udlændingesservice i et dertil oprettet register.

Hvis der opstår mistanke om, at en værtsfamilie har misbrugt au pair-ordningen, iværksætter Udlændingesservice en undersøgelse for at kunne fastslå, om der er grundlag for at registrere familien i karensregisteret.

Som udlændingelovens § 21 a er udformet i dag, afhænger optagelsen i karensregisteret af værtspersoner, der har misbrugt au pair-ordningen, for det første af resultatet af Udlændingesservices undersøgelse af, om der har fundet et misbrug sted, og for det andet af, at au pair-personens opholdstilladelse inddrages med henvisning til undersøgelsens resultat.

Sammenhængen mellem afgørelsen om inddragelse eller nægtelse af forlængelse og afgørelsen om meddelelse af en karensperiode og registreringen heraf betyder, at afgørelsen om at meddele en karensperiode i sager, hvor der er mistanke om misbrug af au pair-ordningen, både afventer resultatet af Udlændingesservices undersøgelse af, om der har fundet et misbrug sted, og at au pair-personens opholdstilladelse inddrages med henvisning til undersøgelsens resultat.

Samtidig har bestemmelsen den betydning, at au pair-personer, hvis værtsfamilie er under mistanke for at have misbrugt ordningen, skal afvente resultatet af undersøgelsen heraf, før de kan meddeles en ny opholdstilladelse som au pair hos en anden værtsfamilie. Hvis au pair-personens opholdstilladelse inddrages eller nægtes forlænget med en anden begrundelse, f.eks. at au pair-personen har taget ophold hos en ny familie, vil der ikke være mulighed for at meddele den værtsperson, der har misbrugt ordningen, en karensperiode.

Regeringen finder, at det er uacceptabelt, at nogle værtsfamilier overtræder de betingelser, der er knyttet til en au pair-persons ophold her i landet. Kontrollen med, at au pair-ordningen anvendes i overensstemmelse med dens formål, bør styrkes.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 21 a ændres, så meddelelse af en karensperiode til værtsfamilier og registrering i det dertil oprettede register fremover kun betinges af, at værtsfamilien har misbrugt au pair-ordningen, og således ikke skal afvente, at au pair-personens opholdstilladelse er blevet inddraget.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Som anført i af afsnit 2.2.7. skal driften af administrationen i tilknytning til indvandringsprøven gebyrfinansieres.

Gebyret for at tage indvandringsprøven fastsættes i prøvebekendtgørelsen.

Gebyret vil blive fastsat ud fra et skøn over de forventede omkostninger og antal prøvedeltagere.

Som følge af usikkerhed om antallet af prøvedeltagere og omkostningerne vil der det enkelte år ikke nødvendigvis være en fuld overensstemmelse mellem omkostninger og indtægter.

Lovforslaget indebærer en styrket advokatbistand til uledsagede mindreårige asylansøgere, styrket rådgivning og information i forbindelse med forberedt hjemrejse, undervisning på ungdomsuddannelser og ændring af ydelsessystemet.

Det foreløbige skøn for en gennemførelse af disse initiativer forventes at udgøre op til 3,0 mio. kr. årligt. Der er tale om et foreløbigt skøn, idet der udestår en nærmere udredning af de økonomiske konsekvenser på området.

Lovforslaget skønnes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for regioner og kommuner.

9. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

10. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

11. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

12. Forholdet til EU-retten

Ved Amsterdam-traktaten, der trådte i kraft den 1. maj 1999, er Schengenreglerne blevet integreret i Den Europæiske Union. Dette er sket i form af en protokol knyttet som bilag til EU-traktaten og EF-traktaten.

Den 1. december 2000 traf Rådet afgørelse om en fuldstændig gennemførelse af Schengenreglerne i forhold til Danmark og de øvrige nordiske lande med virkning fra den 25. marts 2001, dog således at reglerne vedrørende Schengeninformationssystemet allerede blev bragt i anvendelse i forhold til de nordiske lande med virkning fra den 1. januar 2001.

Det fremgår af artikel 1 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til EF-traktaten og EU-traktaten, at Danmark ikke deltager i Rådets vedtagelser af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i EF-traktaten, dvs. foranstaltninger om visum, asyl, indvandring og andre politikker i forbindelse med den frie bevægelighed for personer. Ifølge protokollen artikel 2 er ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til dette afsnit bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

I medfør af artikel 5, stk. 1, i protokollen om Danmarks stilling, kan Danmark inden 6 måneder efter, at Rådet har truffet afgørelse om et forslag til udbygning af Schengenreglerne træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre denne afgørelse i sin nationale lovgivning. Danmark har i medfør af denne bestemmelse på mellemstatsligt grundlag gennemført efterfølgende ændringer til Schengenreglerne.

Det vurderes, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af Schengenreglerne.

Lovforslaget har ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.

13. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation, Allerød Kommune, Amnesty International, AOF Danmark, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes Landsforening, Børne- og Kulturchefforeningen, Børnerådet, Danmarks Lejeforeninger, Danmarks Rederiforening, Dansk arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Folkeoplysnings Samråd, Dansk Industri, Dansk Oplysnings Forbund, Dansk Psykolog Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske advokater, Danske Handicaporganisationer, Danske Regioner, Datatilsynet, Den almindelige Danske Lægeforening, Den katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Domstolsstyrelsen, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, Erhvervsakademi Fyn-Vejle, Erhvervsakademi Hovedstaden A Københavns Tekniske Skole, Erhvervsakademi Hovedstaden B Niels Brock, Erhvervsakademi Midtvest, Erhvervsakademi Nordjylland, Erhvervsakademi Nordøst, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademi Sydøst, Erhvervsakademi Århus, Flygtningenævnet, FOF's Landsorganisation, Foreningen af Ledere ved Danskuddannelser, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Grønlands Landsstyre, Højskolerne Sekretariat, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsforeningen Adoption og Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Liberalt Oplysningsforbund, Lærernes Centralorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Professionshøjskolernes rektorkollegium, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, samtlige byretter, Trykkefrihedsselskabet, Uddannelsesforbundet, Uddannelsesstyrelsen, UNHCR og Ægteskab uden grænser.

14. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Forslaget forventes iflg. et foreløbigt skøn at indebære merudgifter på op til 3,0 mio. kr. årligt. En præcisering af de endelige udgifter udredes nærmere.

Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Det vurderes, at lovforslaget kan gennemføres inden for rammerne af Schengenreglerne. Lovforslaget har ikke i øvrigt EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at § 1, nr. 2, i lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.) ophæves. Forslaget er af teknisk karakter. Bestemmelsen er endnu ikke trådt i kraft, og der foreslås en ændret affattelse af bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 2.

Til nr. 2

Det foreslås, at § 1, nr. 5, i lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.) ophæves. Forslaget er af teknisk karakter. Bestemmelsen er endnu ikke trådt i kraft, og der foreslås en ændret affattelse af bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 4.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås i § 4 a, stk. 2, at der kan udstedes visum til en udlænding, der skal indrejse i Danmark for at aflægge prøve i dansk og danske samfundsforhold, når Udlændingetjenesten har besluttet, at udlændingen skal aflægge prøven, jf. den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2. Visummet begrænses til kun at gælde indrejse og ophold i Danmark.

Når indvandringsprøven sættes i kraft, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, vil sagsgangen i ægtefællesammenførings-sager være således, at Udlændingetjenesten først vurderer, om udlændingen opfylder kravene til ægtefællesammenføring (herunder tilknytningskravet og forsørgelseskravet), eller om disse krav skal fraviges. Udlændingetjenesten vil endvidere skulle vurdere, om udlændingen skal opfylde kravet om en bestået indvandringsprøve, eller om kravet skal fraviges.

Udlændingetjenesten vil i den forbindelse, som det gælder i dag, også vurdere, om de generelle betingelser for opholdstilladelse i Danmark er opfyldt, herunder at udlændingen har et gyldigt rejsedokument og ikke er udelukket fra opholdstilladelse efter udlændingelovens § 10, f.eks. om udlændingen er indberettet til SIS.

Hvis Udlændingetjenesten har vurderet, at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, og at udlændingen opfylder de øvrige betingelser for at få ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse, der altid stilles som det sidste krav – skal udlændinge, der har opholdt sig uden for Danmark under ægtefællesammenførings-sagen, indrejse i Danmark for at aflægge indvandringsprøven og få færdigbehandlet ansøgningen om ægtefællesammenføring.

Udlændingens mulighed for at indrejse i Danmark afhænger af, om udlændingen er visum-pligtig eller fritaget for visum.

Hvis udlændingen er visumpligtig, vil Udlændingetjenesten bemyndige den danske repræsentation om at udstede et nationalt begrænset visum af kortere varighed med henblik på, at udlændingen kan indrejse i Danmark for at aflægge indvandringsprøven og få færdigbehandlet ægtefællesammenførings-sagen. Det vil således ikke være nødvendigt, at ansøgeren forinden indgiver en visumansøgning. Repræsentationens bemyndigelse til at udstede visum vil være af tre måneders varighed.

Visummets gyldighedsperiode vil normalt ikke blive fastsat til længere end 4 uger.

Udlændinge, der er fritaget for visum, vil blive vejledt, om at de skal indrejse i Danmark inden tre måneder for at få et bevis for processuelt ophold under færdigbehandlingen af ægtefællesammenførings-sagen.

En udlænding, der er fritaget for visum og har opholdt sig i Schengenlandene i mere end 3 måneder i løbet af en 6-måneders-periode, jf. udlændingelovens § 3, vil også kunne gives visum efter den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 2, hvis udlændingen i øvrigt opfylder betingelserne for dette.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 2 og 3.

Til nr. 2 og 3

Den foreslåede affattelse af § 9, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler derimod, skal betinges af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold. Bestemmelsen svarer til § 9, stk. 2, 2. pkt., som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.).

Der kan dispenseres fra kravet om en bestået indvandringsprøve, hvis særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, afgørende taler imod, at kravet stilles. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis parterne ellers henvises til at leve som familie i et land, hvor den herboende ikke har mulighed for sammen med ansøgeren at indrejse og tage ophold. Som eksempel herpå kan nævnes en herboende flygtning, som ikke kan tage ophold i hjemlandet, hvor den pågældende fortsat risikerer forfølgelse el.lign. Særlige grunde vil også kunne foreligge, hvis den herboendes personlige forhold i øvrigt afgørende taler herfor, f.eks. pga. alvorlig syg-

dom. Der ses altid bort fra betingelserne, hvis et afslag på ægtefællesammenføring vil være i strid med Danmarks internationale forpligtigelser, herunder artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Der kan ses bort fra sprogkravet i forbindelse med en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse, herunder pga. fysisk eller psykisk handicap, tortur eller voldsoplevelser eller stærkt traume eller sygdom.

Det samme vil gælde med hensyn til kravet om indvandringsprøven i forhold til udlændinge, der søger om opholdstilladelse som ægtefællesammenført. Der kan således af tilsvarende grunde dispenseres fra kravet om at aflægge og bestå prøven.

Der vil endvidere kunne dispenseres fra kravet på baggrund af udlændingens kvalifikationer og forudgående ophold i Danmark. Der kan således dispenseres fra kravet om indvandringsprøven, hvis udlændingen har haft opholdstilladelse i Danmark i mindst 3 år og har sådanne dansk kundskaber, der er tilstrækkelige til at opfylde danskprøvekravet i forbindelse med meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse, jf. bekendtgørelse om meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse nr. 1376 af 18. december 2008, bilag 1 og 2.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 2. pkt., er opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som følge af en familiemæssig tilknytning til en herboende person, medmindre særlige grunde, herunder hensynet til familiens enhed, taler derimod, betinget af, at de i § 9, stk. 2-17, nævnte betingelser er opfyldt.

Henvisningen til § 9, stk. 2, betyder, at den foreslåede ændring af § 9, stk. 2, hvorefter opholdstilladelse som ægtefællesammenført efter § 9, stk. 1, nr. 1, som udgangspunkt er betinget af, at ansøgeren har bestået en prøve i dansk og danske samfundsforhold, og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration og udenrigsministeren kan fastsætte regler for udmøntningen af prøven, tillige finder anvendelse i sager om ægtefællesammenføring efter § 9 c, stk. 1, 1. pkt.

Kravet om en bestået prøve skal dog ikke stilles, hvor en udlænding søger om ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, 1. pkt., som medfølgende ægtefælle til en herboende udlænding med opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, f.eks. opholdstilladelse på grundlag af beskæftigelse efter § 9 a.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9, stk. 2, 3. pkt., fastsætter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration regler om indvandringsprøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, regler om udpegning af prøveafholdere, om betingelser for at deltage i prøven, om opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister samt om prøvens indhold og gennemførelse m.v.

Der indføres således en bemyndigelse til, at integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler for udmøntningen af prøven i dansk og danske samfundsforhold som betingelse for ægtefællesammenføring efter § 9, stk. 1, nr. 1.

Det foreslås endvidere i § 9, stk. 18, 4. pkt., at Udlændingesservice beslutter, at udlændinge, der i forbindelse med behandlingen af en sag om opholdstilladelse efter stk. 1, nr. 1, er indrejst med henblik på at aflægge den prøve, der er nævnt i stk. 2, 2. pkt., kan opholde sig her i landet, indtil der er truffet afgørelse om, hvorvidt der kan gives opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1.

Udlændinge, der i forvejen opholder sig lovligt i Danmark, f.eks. i kraft af et besøgsvisum, og som har indgivet ansøgning om ægtefællesammenføring, vil kunne vælge at aflægge prøven, før Udlændingesservice har vurderet, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring er opfyldt.

Udlændinge, der opholder sig uden for Danmark under behandlingen af ægtefællesammenføringssagen, vil skulle afvente, at Udlændingesservice har taget stilling til, om de øvrige betingelser for ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse – er opfyldt. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1.

Det er hensigten i bekendtgørelsesform bl.a. at fastsætte regler for, hvor mange spørgsmål, der skal besvares korrekt for, at prøven anses for bestået, hvem der kan fungere som prøveafholder, udpegning af censorer, gebyr for deltagelse i prøven, og hvornår en klage over en afgørelse om, at indvandringsprøven ikke er bestået, senest skal indgives, således at en hurtig sagsbehandling kan sikres. Det er endvidere hensigten at fastsætte en frist for, at udlændingen kan klage til Udlændingesservice om forhold hos prøveafholder i forbindelse med prøvetagningen.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at når en udlænding, der hidtil ikke har opholdt sig her i landet under ægtefællesammenføringssagens behandling, er indrejst i Danmark, skal udlændingen underrette Udlændingesservice herom, herunder fremlægge dokumentation for indrejsdatoen i Danmark.

Udlændingesservice vil herefter give udlændingen tilladelse til at opholde sig her i landet under færdigbehandlingen af ægtefællesammenføringssagen.

Det er dertil hensigten at fastsætte regler om, at Udlændingesservice i den forbindelse vil fastsætte en frist på 3 måneder, regnet fra udlændingens indrejse, for beståelse af indvandringsprøven, og hvornår udlændingen senest skal have aflagt indvandringsprøven inden for 3 måneders-fristen. Udlændingen skal senest gøre sidste forsøg på at bestå indvandringsprøven 75 dage efter indrejsen. De af Udlændingesservice udpegede censorer vil dermed kunne nå at bedømme den aflagte prøve inden for 3 måneders-fristen. Udlændingesservice vil i forbindelse med fastsættelse af fristen på 3 måneder vejlede ansøgere om, hvornår det vil være hensigtsmæssigt at tage prøven, hvis der skal være mulighed for prøvetagning mere end én gang inden for de 3 måneder, samt de risici, der er forbundet med at aflægge prøven kort tid for fristens udløb, således at det ikke – ved et evt. negativt resultat – vil være muligt at aflægge prøven på ny.

Det er hensigten, at ovennævnte frister også skal gælde for de udlændinge, der har opholdt sig her i landet under behandlingen af ægtefællesammenføringssagen og eventuelt har af-

lagt, men ikke bestået prøven, inden Udlændingesservice har vurderet, at de er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, og at udlændingen opfylder de øvrige betingelser for at få ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse. De ovennævnte frister vil gælde fra Udlændingesservices afgørelse om dette.

Det er desuden hensigten at fastsætte regler om, at fristen for at bestå indvandringsprøven kun kan forlænges, hvis der foreligger ganske særlige omstændigheder. Der skal som alt-overvejende hovedregel være tale om omstændigheder, der ikke skyldes udlændingens forhold, men forhold hos myndighederne eller prøveafholdelsesstedet, såsom at udlændingen ikke har kunnet få en tid til at aflægge prøven inden for rimelig tid, eller at bedømmelsen af prøven er trukket ud. Ganske særlige omstændigheder vil endvidere undtagelsesvist kunne foreligge, hvis udlændingen kan dokumentere, at udlændingen ikke har kunnet nå at bestå prøven på grund af en længere sygdomsperiode eller andre helt ekstraordinære omstændigheder.

Hvis udlændingen ikke overholder fristen på 75 dage for, hvornår udlændingen senest skal have aflagt indvandringsprøven, således at der ikke foreligger oplysninger om, at udlændingen har bestået prøven inden for 3 måneders-fristen, skal Udlændingesservice normalt give afslag på ægtefællesammenføring og fastsætte en udrejsefrist.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6, for så vidt angår fastsættelse af regler for betingelser for at deltage i prøven.

I forbindelse med at Udlændingesservice underretter udlændingen om, at Udlændingesservice har vurderet, at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve, og at udlændingen opfylder de øvrige betingelser for at få ægtefællesammenføring – bortset fra kravet om sikkerhedsstillelse – vil Udlændingesservice vejlede udlændingen om ovennævnte frister, og hvor og hvordan udlændingen tilmelder sig indvandringsprøven.

Ved fastsættelse af fristen for beståelse af indvandringsprøven vil Udlændingesservice også vejlede udlændingen om indvandringsprøven, herunder hvor og hvordan udlændingen kan tilmelde sig og aflægge prøven, klageadgang m.v., samt om konsekvenserne af, at udlændingen ikke består prøven.

Udlændingen skal herefter tilmelde sig til prøven hos den private prøveudbyder, der har fået opgaven med den praktiske afholdelse af indvandringsprøven, og aflægge prøven her.

Hvis udlændingen består prøven, meddeler Udlændingesservice udlændingen, at der vil kunne udstedes opholdstilladelse, når udlændingen og udlændingens ægtefælle inden for en nærmere fastsat frist har indsendt dokumentation for sikkerhedsstillelse og en underskrevet tro- og loveerklæring om, at betingelserne for ægtefællesammenføring fortsat er opfyldt.

Hvis udlændingen ikke består prøven, vil Udlændingesservice underrette udlændingen herom og i den forbindelse vejlede om klageadgang og muligheden for at aflægge prøven igen.

Hvis Udlændingesservice ikke fra de af Udlændingesservice udpegede censorer har modtaget underretning om, at udlændingen har bestået indvandringsprøven inden for fristen på 3 måneder, vil Udlændingesservice normalt meddele afslag på ægtefællesammenføring. Udlændingesservice vil i den forbindelse fastsætte en udrejsefrist, der normalt vil være 15 dage, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. pkt.

Udlændingesservice vil opprioritere sagsbehandlingen og hurtigt træffe afgørelse i disse sager.

Udlændingesservices afgørelser vil kunne påklages til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Fristen for at bestå indvandringsprøven suspenderes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over en afgørelse om ikke at have bestået indvandringsprøven. Udlændingen må således sideløbende med klagesagsbehandlingen aflægge prøven på ny inden for den fastsatte frist, hvis udlændingen vil aflægge endnu en prøve. Udlændingesservice vil således kunne meddele afslag, uanset at der er en verserende klagesag i Integrationsministeriet om, hvorvidt udlændingen har bestået en aflagt indvandringsprøve. Hvorvidt den pågældende har bestået indvandringsprøven vil herefter indgå i en eventuel klage over afslag på ægtefællesammenføring.

Hvis Integrationsministeriet giver udlændingen medhold i en klage over en afgørelse om ikke at have bestået indvandringsprøven, og udlændingen under klagesagsbehandlingen har betalt gebyr for aflæggelse af prøven på ny i forsøget på at nå at bestå prøven inden 3 måneders-fristen, vil gebyret blive refunderet til udlændingen.

Fristen for at bestå indvandringsprøven suspenderes ligeledes ikke i forbindelse med, at en udlænding klager over en afgørelse om, at udlændingen er omfattet af kravet om en bestået indvandringsprøve. Hvis Integrationsministeriet giver ansøger medhold i klagen, vil gebyr for evt. aflagte prøver blive refunderet.

Hvis en udlænding klager over Udlændingesservices afslag på ægtefællesammenføring, der er givet under henvisning til manglende beståelse af indvandringsprøve, skal der tages stilling til spørgsmålet om opsættende virkning.

De til enhver tid gældende regler og praksis for opsættende virkning i forhold til en fastsat udrejsefrist vil gælde i forbindelse med klager over Udlændingesservices afslag på familie-sammenføring under henvisning til manglende beståelse af indvandringsprøve.

I forbindelse med endelig fastsættelse af udrejsefristen vil udlændingemyndighederne anmode politiet om at foretage udrejsekontrol i henhold til cirkulære nr. 105 af 11. december 2006 om udrejsekontrol i opholdsager.

Til nr. 4

Den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 4, svarer med mindre ændringer til § 9 f, stk. 4, 1. og 2. pkt., som vedtaget ved lov nr. 379 af 25. april 2007 om ændring af udlændingeloven og lov om aktiv socialpolitik (indvandringsprøve, integrationseksamen, opholdstilladelse med henblik på at søge beskæftigelse m.v.).

Bestemmelsens ændrede affattelse indebærer, at udenrigsministerens adgang til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr for deltagelse i prøven i udlandet ophæves. Herudover foreslås det, at integrationsministeren kan fastsætte regler om, hvornår prøven anses for bestået, og klagefrister.

En udlænding, der har opholdstilladelse som religiøs forkynder efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, skal inden 6 måneder efter at være blevet meddelt opholdstilladelse have bestået indvandringsprøven. Hvis udlændingen ikke har bestået indvandringsprøven inden for 6 måneder, kan opholdstilladelsen ikke forlænges.

Efter den gældende praksis for meddelelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, gives opholdstilladelsen første gang for et år. Ved indvandringsprøvens ikrafttrædelse, jf. lovforslagets § 3, stk. 2, vil der første gang blive givet opholdstilladelse for 7 måneder, således at udlændingen kan nå at aflægge og bestå indvandringsprøven, inden udlændingen skal søge om forlængelse af opholdstilladelsen. Ifølge udlændingebekendtgørelsen § 26, stk. 8, 1. pkt., kan en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse tidligst indgives to måneder før tilladelsens udløb og skal senest indgives en måned før tilladelsens udløb.

I modsætning til sager om ægtefællesammenføring, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, kan der ikke dispenseres fra betingelsen om en bestået indvandringsprøve i sager om opholdstilladelse til religiøse forkyndere m.v.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 4, 2. pkt., fastsætter ministeren for flygtninge, indvandrere og integration regler om indvandringsprøven, herunder regler om, hvornår prøven anses for bestået, frist for aflæggelse og beståelse af prøven, regler om udpegning af prøveafholdere, om betingelser for at deltage i prøven, om opkrævning af gebyr for at deltage i prøven, klagefrister samt om prøvens indhold og gennemførelse m.v.

Der indføres således en bemyndigelse til, at integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler for udmøntningen af prøven i dansk og danske samfundsforhold som betingelse for forlængelse af en opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v. efter § 9 f, stk. 1.

Det er hensigten i bekendtgørelsesform bl.a. at fastsætte regler for, hvor mange spørgsmål, der skal besvares korrekt for, at prøven anses for bestået, hvem der kan fungere som prøveafholder, udpegning af censorer, og hvornår en klage over en afgørelse om, at indvandringsprøven ikke er bestået, senest skal indgives, således at en hurtig sagsbehandling kan sikres. Det er endvidere hensigten at fastsætte en frist for, at udlændingen kan klage til Udlændingesservice om forhold hos prøveafholder i forbindelse med prøvetagningen.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 6.

Udlændingesservice vil i forbindelse med meddelelse af opholdstilladelse vejlede udlændingen om, at udlændingen bør aflægge indvandringsprøven senest 14 dage før udløbet af de 6 måneder, hvis udlændingen skal kunne forvente, at prøven er blevet bedømt inden udløbet af fristen for at bestå prøven.

Hvis en udlænding består indvandringsprøven efter udløbet af 6 måneders-fristen, vil udlændingen ikke umiddelbart kunne meddeles forlængelse af opholdstilladelsen, da kravet om at bestå prøven inden 6 måneder fra opholdstilladelsens meddelelse ikke er opfyldt. Det vil i stedet blive vurderet, om udlændingen opfylder betingelserne for en ny førstegangstilladelse.

Hvis en udlænding, der ikke har bestået indvandringsprøven inden for 6 måneders-fristen, under sit ophold indgiver en ny ansøgning om opholdstilladelse som religiøs forkynder m.v., vil denne som udgangspunkt blive afvist indgivet, jf. udlændingelovens § 9 f, stk. 6, hvorefter opholdstilladelse efter § 9 f, stk. 1, skal være opnået inden indrejsen, og ansøgning herom efter indrejsen ikke kan indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

Til nr. 5

Efter udlændingelovens § 21 a skal der, når der træffes afgørelse om inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en opholdstilladelse meddelt på baggrund af et au pair-ophold, træffes afgørelse om, at der i en periode på 2 år fra afgørelsen om inddragelse eller nægtelse af forlængelse ikke kan meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, med henblik på au pair-ophold hos den pågældende værtsperson, når inddragelsen eller nægtelsen af forlængelse af opholdstilladelsen er begrundet i, at

- 1) udlændingen hos værtsfamilien udfører pligter i mere end det timemæssige maksimum for den meddelte tilladelse eller udfører andet end huslige opgaver for værtsfamilien,
- 2) det lommepengebeløb, som udlændingen modtager fra værtsfamilien, er mindre end det af udlændingemyndighederne fastsatte minimumslommepengebeløb, eller
- 3) der ikke i værtsfamiliens bolig er stillet et separat værelse til rådighed for au pair-personen.

Værtspersoner, der meddeles en 2-årig såkaldt karenperiode, registreres af Udlændingesservice i et særligt dertil oprettet register.

Som udlændingelovens § 21 a er formuleret, kan udlændingemyndighederne først træffe afgørelse om meddelelse af en 2-årig karenperiode, hvis den au pair-person, der har boet hos værtsfamilien, har fået inddraget sin opholdstilladelse med henvisning til en af de tre grunde, der er opregnet i bestemmelsen.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 21 a ændres, så meddelelse af en karenperiode til værtsfamilier og registrering i det dertil oprettede register alene er betinget af, at en under-

søgelse har vist, at værtsfamilien har misbrugt au pair-ordningen, og ikke af, at au pair-personens opholdstilladelse er blevet inddraget.

Det vil være en betingelse for bestemmelsens anvendelse, at Udlændingesservices undersøgelse med sikkerhed viser, at der har fundet et misbrug af au pair-ordningen sted. Bestemmelsen vil således fortsat kunne anvendes, hvis der er sket inddragelse af au pair-personens opholdstilladelse med henvisning til misbrug af au pair-ordningen, selvom inddragelse ikke længere er en betingelse for bestemmelsens anvendelse. Et andet eksempel er den situation, hvor en efterforskning ved politiet viser, at et eller flere af de tre forhold, der er nævnt i bestemmelsen, er til stede.

Udlændingesservices praksis med hensyn til at indlede og gennemføre undersøgelser på baggrund af mistanke om misbrug af au pair-ordningen fortsætter i øvrigt uændret.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 7.

Til nr. 6

Det foreslås i § 40 d, at prøveafholder i forbindelse med, at en udlænding skal aflægge den prøve, der er nævnt i § 9, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 2, og § 9 f, stk. 4, 1. pkt., jf. lovforslaget § 2, nr. 4, uden udlændingens samtykke indhenter oplysninger fra Integrationsministeriets personregister om udlændingens navn, køn, fødselsdato, nationalitet, pasnummer eller nummer på anden rejselegitimation og foto.

Indhentelsen vil ske ved, at den private prøveafholder foretager et opslag i Integrationsministeriets personregister over udlændinge og sammenligner oplysningerne med prøvetagerens rejselegitimation og dokumentation for, at udlændingen har en ægtefællesammenføringssag eller en sag om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, under behandling.

Efter de foreslåede bestemmelser i § 9, stk. 2, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 1, og § 9 f, stk. 4, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 4, kan integrationsministeren fastsætte nærmere regler om bl.a. betingelser for aflæggelse af prøven. Det er hensigten, at der bl.a. vil blive fastsat regler om, at udlændingen skal medbringe identitetspapirer i form af pas eller anden rejselegitimation og dokumentation for, at udlændingen har en ægtefællesammenføringssag eller en sag om forlængelse af opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 f, stk. 1, under behandling.

Hvis prøveafholderen er i tvivl om, hvorvidt det er rette person, der er mødt op for at aflægge indvandringsprøven, skal prøveafholderen underrette Udlændingesservice herom. Udlændingesservice vil i disse tilfælde tage stilling til, hvorvidt der er grundlag for en nærmere undersøgelse af prøvetagers identitet samt iværksætte de fornødne tiltag i den forbindelse.

Til nr. 7

Efter udlændingelovens § 42 b, stk. 3, får en udlænding, der får udgifterne til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingesservice, udbetalt et forsørgertillæg, hvis udlændingen har forsørgelsespligt over for et barn under 18 år.

Forsørgertillægget udgør 74,97 kr. pr. dag, dog 27,62 kr. pr. dag hvis asylansøgerfamilien bor på et indkvarteringssted med bespisningsordning, jf. § 42 b, stk. 4.

Hvis udlændingen ikke er registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, udgør forsørgertillægget 55,25 kr. pr. dag for udlændinge, der modtager grundydelse. Forsørgertillægget udgør 7,90 kr. pr. dag for udlændinge, der ikke modtager grundydelse, fordi de er indkvarteret et sted med vederlagsfri bespisningsordning, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 5, 1. pkt. Tilsvarende gælder for udlændinge, der er meddelt endeligt afslag på ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 (asyl) eller har frafaldet en sådan ansøgning, medmindre udlændingen har søgt om humanitær opholdstilladelse efter § 9 b, og ansøgningen er tillagt opsættende virkning, eller udlændingen har søgt om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b, og ansøgningen har opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 5, 2. pkt.

Alle beløb er angivet i 2009-niveau.

Bestemmelsen i § 42 b, stk. 5, 2. pkt., indebærer, at en asylansøger med børn, der overgår fra at være i registreringsfasen, hvor asylsagen er under behandling, til at være afvist asylansøger i udsendelsesfasen, får nedsat forsørgertillægget væsentligt. Nedgangen i de kontante ydelser for børnefamilier er relativt større end for asylansøgere uden børn.

Det foreslås, at § 42 b, stk. 5, 2. pkt., ophæves, således at afviste asylansøgere i udsendelsesfasen, der har børn, får det samme beløb i forsørgertillæg som asylansøgere med børn, hvis sag er under behandling. Det samme vil gælde for asylansøgere med børn, der har frafaldet deres ansøgning, eller hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b eller ansøgning om genoptagelse af afgørelse efter § 7 eller § 9 b er tillagt opsættende virkning.

Der skal således ved udbetalingen af forsørgertillæg ikke længere skelnes mellem asylansøgere med børn, hvis sag er under behandling, og afviste asylansøgere med børn.

Til nr. 8

Efter udlændingelovens § 42 b, stk. 8, får en udlænding over 18 år, der får udgifter til underhold og nødvendige sundhedsmæssige ydelser dækket af Udlændingesservice efter § 42 a, stk. 1 eller 2, og som har overholdt sin kontrakt om undervisning og aktivering, jf. § 42 c, normalt udbetalt en tillægsydelse.

Udlændinge, der er i udsendelsesfasen og ikke medvirker til udsendelsen, får ikke udbetalt tillægsydelse, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 11, nr. 2.

Efter § 42 b, stk. 10, 1. pkt., udgør tillægsydelsen 27,62 kr. pr. dag. Er udlændingen ikke registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, udgør tillægsydelsen 7,90 kr. pr. dag. Det samme gælder for en udlænding, der er meddelt endeligt afslag på en ansøgning om op-

holdstilladelse efter § 7 (asyl) eller har frafaldet en sådan ansøgning, medmindre udlændingen har indgivet ansøgning om humanitær opholdstilladelse efter § 9 b, og ansøgningen er tillagt opsættende virkning, eller har indgivet ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b, og denne ansøgning har opsættende virkning, jf. udlændingelovens § 42 b, stk. 10, 3. pkt.

Alle beløb er angivet i 2009-niveau.

Asylansøgere, der overgår fra at være i registreringsfasen, hvor asylsagen er under behandling, til at være afviste asylansøgere i udsendelsesfasen, får således nedsat tillægsydelsen.

Det foreslås, at § 42 b, stk. 10, 3. pkt., ophæves, således at afviste asylansøgere i udsendelsesfasen får udbetalt det samme beløb i tillægsydelse som asylansøgere, hvis sag er under behandling. Det samme vil gælde for asylansøgere, der har frafaldet deres ansøgning, eller hvis ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b eller ansøgning om genoptagelse af afgørelse efter § 7 eller § 9 b er tillagt opsættende virkning.

Optjening af tillægsydelse vil stadig være betinget af, at udlændingen overholder de krav til deltagelse i undervisning og aktivering, der er fastsat i udlændingens kontrakt med indkvarteringsoperatøren.

Udlændinge, der er i udsendelsesfasen og ikke medvirker til udsendelsen, vil fortsat ikke kunne få tillægsydelse.

Til nr. 9

Efter udlændingelovens § 42 f, stk. 8, 2. pkt., kan integrationsministeren bestemme, at den undervisning, der tilbydes asylansøgere, og som er nævnt i bestemmelsens stk. 2-4 og stk. 5, jf. stk. 2-4, og stk. 6, kan ske i et samarbejde med skoler, uddannelsesinstitutioner og udbydere under Beskæftigelsesministeriet, Kulturministeriet, Undervisningsministeriet og Integrationsministeriet eller kan erstattes af undervisning udbudt af disse.

Muligheden for at erstatte den tilbudte undervisning med deltagelse i en ungdomsuddannelse fremgår ikke udtrykkeligt af bestemmelsen.

Unge asylansøgere, herunder afviste asylansøgere, gives dog i praksis i vidt omfang mulighed for at påbegynde ungdomsuddannelser og for at fortsætte disse også efter, at de er blevet myndige.

På denne baggrund foreslås det, at § 42 f, stk. 8, 2. pkt., præciseres, så det udtrykkeligt fremgår, at den undervisning, der er henvist til i § 42 f, stk. 8, 2. pkt., også kan erstattes af deltagelse i ungdomsuddannelser.

Deltagelse i undervisning, herunder i form af en ungdomsuddannelse, har fortsat ikke betydning i forhold til afviste asylansøgers pligt til at udrejse af landet eller i forhold til muligheden for udsendelse af de pågældende, herunder i form af tvangsmæssig udsendelse.

Til nr. 10

Der er tale om en sproglig præcisering.

Efter udlændingelovens § 56 a, stk. 7, skal Udlændingesservice, når en sag om opholdstilladelse efter § 7 (asyl) til en uledsaget mindreårig forelægges for Dansk Flygtningehjælp, jf. § 53 b om åbenbart grundløs-proceduren, beskikke en advokat, medmindre denne allerede selv har antaget en advokat.

Ved forslaget tydeliggøres det, at det er i tilfælde, hvor den mindreårige uledsagede asylansøger selv har antaget en advokat, at Udlændingesservice ikke foretager beskikkelse.

Til nr. 11

Efter den foreslåede bestemmelse i § 56 a, stk. 8, beskikker Udlændingesservice en advokat for en uledsaget mindreårig asylansøger, som har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl), medmindre barnet selv har antaget en advokat eller ganske særlige grunde taler derimod. Har barnet fået udpeget en personlig repræsentant, skal denne gøres bekendt med afgørelsen om at beskikke en advokat.

Hvis Udlændingesservice meddeler afslag på asyl, bliver sagen automatisk indbragt for Flygtningenævnet, der om fornødent beskikker en advokat for udlændingen, jf. udlændingelovens § 55, stk. 1. Advokatens beskikkelse ender imidlertid, når sagen er blevet behandlet ved Flygtningenævnet.

Bliver sagen behandlet i åbenbart grundløs-proceduren, jf. § 53 b, beskikker Udlændingesservice en advokat for barnet, jf. § 56 a, stk. 7. Også i dette tilfælde ender advokatens beskikkelse, når sagen er færdigbehandlet ved udlændingemyndighederne.

Efter den foreslåede bestemmelse kan beskikkelse af en advokat kun undlades, hvis den mindreårige selv allerede har antaget en advokat, eller ganske særlige grunde taler derimod.

Som eksempler på sådanne ganske særlige grunde kan nævnes det tilfælde, at den mindreårige asylansøger ved sagens afslutning er fyldt 18 år eller står for at fylde 18 år og modsætter sig at få beskikket en advokat. Et andet eksempel er det tilfælde, hvor den mindreårige modsætter sig beskikkelsen af en advokat, og hvor modenhedsvurderingen af den mindreårige samt sagens omstændigheder i øvrigt peger på, at den mindreårige ikke har behov for bistand fra en beskikket advokat.

Hvis barnet har fået udpeget en personlig repræsentant, skal denne underrettes om afgørelsen om beskikkelse af en advokat. Den personlige repræsentant skal også underrettes, hvis Udlændingesservice beslutter ikke at beskikke en advokat.

Hvis den uledsagede mindreårige asylansøger fylder 18 år på et tidspunkt, hvor der fortsat verserer sagsbehandling, der relaterer sig til, at barnet er indrejst som uledsaget mindreårig,

ophører advokatens beskikkelse ikke. Eksempler på dette kan være, hvis barnet fylder 18 år, mens hjemsendelsen forberedes, eller mens sagen behandles efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3.

Efter den foreslåede bestemmelse finder udlændingelovens § 55, stk. 2-4, om Flygtningesnævnets beskikkelse af advokater tilsvarende anvendelse i forhold til Udlændingenservices beskikkelse af advokater for uledsagede mindreårige asylansøgere.

Bestemmelsen i § 55, stk. 2, fastslår, at Flygtningesnævnet kan nægte at beskikke den advokat, som udlændingen ønsker beskikket, hvis det ud fra hensynet til sagens fremme ikke anses for forsvarligt, at advokaten medvirker.

Efter § 55, stk. 3, skal udlændingen og dennes advokat have lejlighed til at gøre sig bekendt med det materiale, der indgår i nævnets behandling, og til at udtale sig herom.

I forhold til den foreslåede bestemmelse får § 55, stk. 3, den betydning, at også den advokat, som den mindreårige får beskikket, når sagen er afsluttet – og som ikke nødvendigvis er den samme, som har været beskikket under sagens behandling – sikres adgang til at gennemgå udlændingemyndighedernes materiale i sagen.

Bestemmelsen i § 55, stk. 3, kan fraviges i fornødent omfang, hvis hensynet til statens sikkerhed m.v. gør det påkrævet, jf. § 55, stk. 4.

Integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler for Udlændingenservices beskikkelse af advokater for mindreårige asylansøgere, der har fået afslag på asyl, jf. den foreslåede bestemmelse i § 56 a, stk., 8, 4. pkt.

Der vil blandt andet blive fastsat nærmere regler om fremgangsmåden ved beskikkelsen, herunder om den mindreårige asylansøgers mulighed for at fremkomme med ønske til, hvilken advokat der skal beskikkes. Herudover vil der blandt andet blive fastsat regler om den beskikkede advokats mulighed for at gøre sig bekendt med udlændingemyndighedernes materiale i sagen samt om salær og godtgørelse af udlæg til advokater, der beskikkes efter den foreslåede bestemmelse.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 4.

Til nr. 12

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede ændring af § 56 a, jf. lovforslagets § 2, nr.11.

Til § 3

Det foreslås i § 3, *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. maj 2010, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 21 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, finder således anvendelse fra og med den 1. maj 2010. I sager om misbrug af au pair-ordningen ved et af de forhold, der er nævnt i § 21 a, som er verserende på tidspunktet for lovens ikrafttræden, vil der således – afhængig af undersøgelsens resultat – kunne meddeles en karensperiode og dermed registrering af en værtsperson, uden at dette forudsætter inddragelse af au pair-personens opholdstilladelse.

Den foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 42 b, stk. 5, 2. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 7, gælder ligeledes fra og med den 1. maj 2010. Det betyder, at ophævelsen fra den første givne skæringsdato, jf. § 42 b, stk. 7, 4. pkt., der følger efter den 1. maj 2010, får virkning for Udlændingeeservices afgørelse om, efter hvilken sats udlændingen skal have udbetalt forsørgertillæg, jf. § 42 b, stk. 7, 1. og 2. pkt. og stk. 3-6.

Den foreslåede ophævelse af udlændingelovens § 42 b, stk. 10, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 8, gælder også fra og med den 1. maj 2010. Det betyder, at ophævelsen fra den første givne skæringsdato, jf. § 42 b, stk. 8, 3. pkt., der følger efter den 1. maj 2010, får virkning for Udlændingeeservices afgørelse om, efter hvilken sats udlændingen skal have udbetalt til lægsydelse, jf. § 42 b, stk. 10 og 11.

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 56 a, stk. 8, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, finder anvendelse fra og med den 1. maj 2010 for uledsagede udlændinge under 18 år, der opholder sig her i landet, jf. § 56 a, stk. 1, og som allerede har fået eller får endeligt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7. Det betyder, at uledsagede mindreårige asylansøgere, hvis asylsag er under behandling på tidspunktet for lovens ikrafttræden, skal have beskikket en advokat af Udlændingeeservice, hvis de får afslag på deres ansøgning om asyl. Uledsagede mindreårige asylansøgere, der allerede har fået afslag på asyl inden den 1. maj 2010, men som fortsat opholder sig her i landet, skal ligeledes have beskikket en advokat.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at tidspunktet for ikrafttræden af udlændingelovens 4 a, stk. 2, § 9, stk. 2 og 18, § 9 f, stk. 4, og § 40 d som affattet ved lovforslagets § 2, nr. 1-4 og 6, fastsættes af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration.

§ 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.